

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7226

гр. София, 03.06.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в закрито заседание на 03.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

като разгледа дело номер **1201** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от В. И. Т., против мълчалив отказ на управителя на „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД по заявление с вх.№ 00202/29.03.2024г.

Ответник – чрез процесуалния си представител, изразява становище за недопустимост на оспорването алтернативно за неговата неоснователност.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не изразява становище.

След като съобрази доводите на страните и прецени събраните по делото писмени доказателства, извърши цялостна служебна проверка по чл.168 ал.1 от АПК за законосъобразност на оспорвания административен акт, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Със заявление ВМ-00420/13.10.2023г. оспорващият е поискал от администратора на лични данни и ответник в настоящето производство- „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, да подаде коректна информация към БНБ за периода 2018г.-2022г, свързана с погасен кредит през 2013г.

В отговор на така подаденото заявление е постъпил отговор от ответника с изх.№ 01761/17.10.2023г., с който молителят е уведомен, че във връзка с влязло в сила съдебно решение на РС-Видин е подадена коригираща информация, отразяваща промяна относно задължението, както и че подаването на информация по него е преустановена след м.08.2022г. наред с това е уведомен, че в Ц. към БНБ продължава да се съхранява за срок от 5 години, считано от отчетния периода, за който се отнася.

Впоследствие, на 02.02.2024г. е подадена нова молба до дружество /със сгрешен имейл адрес-/л.26/, с която се твърди, че то продължава да подава информация към Ц. на БНБ въпреки погасяването на задължението и е заявено, че то няма да бъде платено. Отделно от това е направено искане за преустановяване съхраняването и обработването на личните му данни.

С писмо изх.№ 00947/29.04.2024г., в отговор на последното заявление, ответникът е уведомял, че в качеството му на администратор на лични данни и на основание чл.6, пар.1, б.“Е“ от ОРЗД е предприел ограничена обработка на лични данни за срок от 5 години, изразяваща се в съхранение на хартиен носител на данни за идентификация на лицето, данни за контакт и данни за вземането, които след изтичането на срока ще бъдат заличени.

Въз основа на горните фактически констатации съда прави следните правни изводи: Жалбата е НЕДОПУСТИМА, поради липсва на годеи за оспорване административен акт и поради наличие на отпаднал правен интерес. Настоящата инстанция, след анализ на приложените по делото писмени доказателства, намира, че не е налице мълчалив отказ. Последният, по смисъла на чл. 58, ал. 1 АПК съставлява законно презумирано отрицателно по съдържание волеизявление от страна на административния орган, по отправеното до него искане за издаване на административен акт, с конкретно предписано съдържание. От анализа на разпоредбата е видно, че мълчалив отказ ще се формира при неизпълнение в сроковете по чл. 57 АПК на задължение на административния орган да разгледа отправено до него искане за издаване на индивидуален административен акт. В конкретния случай по подаденото заявление е издаден благоприятен административен акт, което означава че за оспорващия липсва правен интерес от обжалването. Видно от материалите по преписката, искането да бъде продължен срокът на разрешителното е удовлетворено. Съгласно чл.147, ал.1 от АПК право да оспорват административния акт имат гражданите и организациите, чиито права, свободи или законни интереси са нарушени или застрашени от него или за които той поражда задължения. От значение за упражняване на правото е настъпването на неблагоприятни правни последици, които пряко и непосредствено да засягат интересните на лицето, поради това е недопустимо обжалването на акта от физическо или юридическо лице, чиито права или законни интереси не са нарушени или застрашени. Съдебната практика и теорията приемат, че правният интерес трябва да е пряк, личен и непосредствен. За да е пряк правният интерес следва със самата отмяна на оспорения административен акт да бъде отстранена щета или да се предотврати настъпването на щета от изпълнение на административния акт. Правният интерес трябва и да е непосредствен, т. е. административният акт трябва да засяга правната сфера на жалбоподателя, като отнема, изменя или ограничава права или противозаконно създава задължения за жалбоподателя, или създава права на трето лице, с което уврежда жалбоподателя. В случая благоприятния за жалбоподателя административен акт не уврежда пряко и непосредствено неговите права, свободи и законни интереси.

В константната съдебна практика на Върховен административен съд е прието, че сроковете по чл.57 от АПК са инструктивни, а не преклузивни, поради което пропускането им не преклудира правомощието на административния орган да издаде съответния административен акт. В случая при наличие на изричен административен акт, постановен по същото искане, дори и извън срока, на първо място - няма мълчалив отказ на органа, и на следващо място - липсва и правен интерес на жалбоподателя да оспорват твърдения мълчалив отказ. /арг. от Определение № 11802 от 26.09.2012 г. на ВАС по адм. д. № 11277/2012 г., V о., докладчик председателят М. М.; арг. от Определение № 1677 от 6.02.2014 г. на ВАС по адм. д. № 727/2014 г., VII о., докладчик съдията И. Р./ Тази практика е споделена още и в Определение № 845 от 26.01.2015 г. на ВАС по адм.д.№ 14858/2014 г., V отд.,

докладчик председателят М. М., съгласно което: „Дори да се приеме, че произнасянето на органа е направено извън срока по чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ, срокът не следва да се счита за преклузивен. Въз основа на горното, АССГ приема, че при наличие на изрично произнасяне от страна административния орган, няма формиран мълчалив отказ на органа, който да подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. Наличието на акт, който да се оспорва и правен интерес от оспорването му са абсолютни процесуални предпоставки за допустимост на съдебното обжалване и липсата им прави съдебното производство недопустимо. В тази връзка е и Определение № 4156 от 25.03.2014 г. на ВАС по адм. д. № 2761/2014 г., VII о., докладчик съдията С. Я., с което е прието, че наличието на изричен акт на органа прави неприложима разпоредбата на чл. 58 ал.1 от АПК, дори и актът да е издаден извън предвидения срок.

В случая ответникът се е произнесъл в срок по подадените заявления, което не се спори от оспорващата страна, а отделно от това претенция срещу тях няма, поради което съдът не може да изследва тяхната законосъобразност, тъй като не е сезиран с такива оплаквания, съответно служебно не може да се произнася. Друг е въпросът, че такива възражения, касаещи неправомерна обработка на личните данни са от компетентността на КЗЛД.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 от АПК, оспорващият следва да бъде осъден да заплати на ответника сторените по делото разноски в размер на 100 лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение, своевременно поискани до приключване на устните състезания.

Воден от гореизложеното, Административен съд – София град, Второ отделение, 28-ми състав, на основание чл.159, т.1 и т.4 от АПК,

О П Р Е Д Е Л

И:

ОТМЕНЯ протоколно определение от 22.05.2024г., с което е даден ход по същество по адм.д.№ 1201/2021г.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата от В. И. Т., против мълчалив отказ на управителя на „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД по заявление с вх.№ 00202/29.03.2024г. като процесуално НЕДОПУСТИМА.

ОСЪЖДА В. И. Т. с ЕГН [ЕГН] да заплати на „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД сумата от 100лв., представляваща разноски по делото.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 1201/2024г. по описа на АССГ.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване в 7-дневен срок с частна жалба пред Върховния административен съд на Р България от съобщаването му на страните.

Препис от определението да се връчи на страните.

СЪДИЯ: